

Ordføreren for Forespørgerne (Frits Clausen): Den højtærede Statsminister mente, at denne Forespørgsel burde have været undladt. Jeg er alligevel glad for at have hørt, hvad den højtærede Statsminister har ment med de Ord, som jeg citerede af ham. Med Ord alene kan man ikke hjælpe et nordisk Samarbejde og allermindst i Finland i Dag. Jeg har heller ikke udtrykt nogen Mening om, at vi skulde forære Smørret væk — der staar slet ikke noget om det, hverken i min Tale eller i min Forespørgsel —, jeg har derimod ment, at vi kunde faa andre Varer i Stedet for, f. Eks. Papir. Det er ikke nok, at man bevilger Penge til at støtte en Presse, naar man ikke kan købe Papir for de samme Penge. Der er ogsaa andre Varer, vi godt kunde have købt i Finland. Hovedsagen er, at vi giver Finland Lejlighed til at faa Del i den store Smørrationering, som vi har, i en Situation, hvor de intet har selv.

Statsministeren (Stavning): Jeg har ikke sigtet det ærede Medlem for at have forlangt, at vi skulde forære Smørret til Finland, men jeg kan oplyse, at det Forsøg, det ærede Medlem nu taler om, paa at faa andre Varer for Smørret, har været prøvet flere Gange, og det er strandet netop paa Grund af Mangelen paa saadanne Varer i Finland, som kunde bruges som Erstatning for Smørret.

Hartel: Det forekom mig, at den højtærede Statsminister gik ud fra den Betragtning, at det Smør, som der her er Tale om skulde afsendes til Finland, vilde formindske den Varemængde, vi havde til at tiltuske os Varer med fra anden Side. Jeg har forstaaet Forespørgselen derhen, at det er Tanken at nedsætte den Ration — den efter min Opfattelse rundelige Ration —, som det danske Folk selv raader over, saaledes at det bliver et Offer, som hver enkelt i det danske Folk er med til

at bringe, idet vi da selv faar saa meget mindre, hvorved det Kvantum, som i øvrigt er til Disposition for Eksporten, ikke berøres af en saadan Løsning. I Betragtning af den privilegerede Stilling, som Danmark paa mange Maader indtager, først og fremmest ernæringsmæssigt, vilde det være en smuk Haandsrækning og en værdig Gestus udadtil, om vi fandt en Form, hvorunder vi kunde give af vor relative Overflod — jeg siger ikke Overflod, men relative Overflod. Ord gør det jo ikke, Ord mætter ingen, men jeg mener, at der her er en Mulighed for ikke alene at vise, at vi har Sympati, men ogsaa, at vi har noget at have denne Sympati i.

Jeg ser saaledes paa Statsministerens Svar, som i og for sig ikke gav noget definitivt Tilsagn, at Statsministeren dog er klar paa, at der her er et Spørgsmaal, som vi for vort Ansigtsskyld udadtil maa finde en Løsning paa, nu da Sagen engang er rejst, og jeg er derfor glad for, at der ikke fra Statsministerens Side er faldet Ord, som udelukker, at en Løsning finder Sted. Jeg mener, at denne Sag, om der findes en Form, vil henlede Verdens Opmærksomhed paa Danmark paa en Maade, som vi alle er tjent med.

Hermed sluttede Forespørgselen.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Folketingets næste Møde afholdes Onsdag den 14. Januar 1942 Kl. 13³⁰ med følgende Dagsorden:

Første Behandling af:

Forslag til Lov om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæg, Svin og Fjerkræ.

Mødet hævet Kl. 13⁴⁰.